Առաքել Դաւրիժեցի (էջ 488-495) *ամբողջ գլուխ մը նուիրած է այս երկրաշարժին*, «յաղագս շարժին որ եղեւ ի Վան քաղաքին, եւ իւրում շրջակայ երկրին» *խորագրով։*

Դաւրիժեցի կը պատմէ, թէ 1648 *Ապրիլ* 2*ին գիշերը* «եղեւ յանկարծակի քնդիւն եւ գոռումն՝ որոյ զկնի շարժ անագին, որ ի բնակչաց այնքան գաւառացն ոչ էր տեսեալ այնպէս անագին շարժ»։

Ինչպէս կը տեսնուի, աւերածութիւնը եղած է մեծ, վասնզի «փլաւ ներքին բերդի պարիսպն Վանայ քաղաքին ի Թարվիզու դարգահեն մինչեւ Իղարի բուրջն» *և պարիսպին զանազան մասերը, իսկ չփլածներն ալ վնասուեցան, այնպէս որ* «յեսոյ քակեցին զամենայն եւ նոր շինեցին»։

Գալով եկեղեցիներուն, պատմագիրը կ'ըսէ, թէ «Ս. Սահակ... եկեղեցին բնաւին աւերեցաւ, զոր յեսոյ խոջայ Ախիջանն շինեաց», *Էջմիածին եկեղեցին* «խախտեցաւ» *և որ նոյն խոջան նորոգեց առաջինէն գեղեցիկ։ Ս. Առաքելոց եկեղեցիին առաստաղը կը փլի և խոջա Ատոմեանք կը նորոգեն։ Ս. Պողոս եկեղեցիին կաթողիկէն կը փլի և Գերաքենց Զիրաքն կը շինէ։*

Մզկիթներէն միայն մէկը (Մուստաֆա Փաշայի մզկիթը) կ'ազատուի և բոլորն ալ կը փլին իրենց մինարէներով։

Պատմագիրը կը պատմէ նաև, թէ յատ տուներ *և ապարանքներ և չէնքեր փլան՝ իրենց փլատակներուն տակ մահացնելով բազում մարդիկ և անասուններ, և* «այնքան բազում էին մեռեալքն՝ որ սայլիւ բարձեալ տանէին արտաքս ի քաղաքէն եւ ի թաղելն ոչ բաւէին հատանել գերեզման, այլ պատառեալ գեր-